

Sygn. akt OSD 47/16

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH
z dnia 24 sierpnia 2016 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Andrzej Kras
Sędziowie: r. pr. Krystyna Skotowska-Tomkiewicz (sprawozdawca)
r. pr. Elżbieta Wołosz

Protokolant: r.pr. Katarzyna Cierniewska
przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Sylwii Wiązowskiej-Grehl

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 24 sierpnia 2016 r. sprawy wszczętej z zawiadomienia sędziego Sądu Rejonowego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego przeciwko obwinionemu r. pr. o naruszenie ustawy o radcach prawnych i Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w ten sposób, że będąc pełnomocnikiem z wyboru w piśmie procesowym z dn. 19.02.2016r. (zażaleniu) kierowanym do Sądu Okręgowego użył sformułowania „szanowna Pani sędzino – należy zapoznać się z wykładnią” oraz określił Sąd Apelacyjny „sądem niskiej instancji”, co godzi w autorytet wymiaru sprawiedliwości tj. naruszenia art. 6, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 i 3, art. 38 ust. 1, 4, 5, 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2016 r. poz. 233 ze zm.).

ORZEKA

1. Uznaje obwinionego radcę prawnego winnym tego, że w piśmie procesowym z dn. 19.02.2016 r. (zażaleniu) kierowanym do Sądu Okręgowego użył sformułowania „szanowna Pani sędzino – należy zapoznać się z wykładnią” oraz określił Sąd Apelacyjny „sądem niskiej instancji”, co godzi w autorytet wymiaru sprawiedliwości i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierza mu karę upomnienia.

2. Na podstawie art. 70⁶ ust 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych kosztami postępowania w wysokości 943,60 zł obciąża obwinionego radcę prawnego

Elżbieta Wołosz

Andrzej Kras

Krystyna Skotowska-Tomkiewicz

Uzasadnienie

Do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDAKTOWANE] w dniu 01.08.2016 r. wpłynął wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 22 lipca 2016 r. w sprawie [REDAKTOWANE] o ukaranie radcy prawnego [REDAKTOWANE] za to, że będąc pełnomocnikiem z wyboru [REDAKTOWANE] w piśmie procesowym z dnia 19.02.2016 r. – zażaleniu – kierowanym do Sądu Okręgowego [REDAKTOWANE] użył sformułowania „szanowna Pani sędzino – należy zapoznać się z wykładnią” oraz określił Sąd Apelacyjny [REDAKTOWANE] „sądem niskiej instancji”, co w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego godziło w autorytet wymiaru sprawiedliwości, a tym samym stanowiło naruszenie art. 6, art. 11 ust. 1, ust. 2, art. 12 ust. 1, ust. 3, art. 38 ust. 1, ust. 4, ust. 5, ust. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2016 r. poz. 233 ze zm.). Za powyższe przewinienie Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego wniosła o wymierzenie obwinionemu kary nagany.

Obwiniony radca prawny [REDAKTOWANE] nie odniósł się do stawianych zarzutów i nie stawił się na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2016 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 10.03.2016 r. SSR [REDAKTOWANE] złożyła zawiadomienie o możliwości popełnienia przez obwinionego przewinienia dyscyplinarnego, poprzez zawarcie w piśmie procesowym z dnia 19.02.2016 r. wypowiedzi godzących w autorytet wymiaru sprawiedliwości, w szczególności zwrotem „szanowna Pani sędzino – należy zapoznać się z wykładnią” oraz określając Sąd Apelacyjny [REDAKTOWANE] „sądem niskiej instancji”. Przedmiotowe pismo procesowe zostało załączone do zawiadomienia

Dowód:

- pismo SSR A [REDAKTOWANE] K [REDAKTOWANE] z dnia 10.03.2016 r. (k. 1)
- zażalenie z dnia 19.02.2016 r. (k. 2-3)

W toku dochodzenia Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego nie przesłuchał obwinionego, ponieważ mimo prawidłowego zawiadomienia, obwiniony nie stawił się na przesłuchanie i telefonicznie usprawiedliwił swoją nieobecność w dniu zaplanowanego przesłuchania. W związku z tym postanowienie o przedstawieniu zarzutów doręczono obwinionemu w formie pisemnej wraz z pouczeniem o możliwości końcowego zaznajomienia się z aktami - listem poleconym za potwierdzeniem odbioru (doręczone w dniu 09.06.2016 r.).

Pismem z dn. 21.06.2016 r. obwiniony usprawiedliwił swą nieobecność na przesłuchaniu w dniu 03.06.2016 r. złym stanem zdrowia. Przedstawił również swoje stanowisko w odniesieniu do postawionych zarzutów - nie przyznał się do winy. Argumentacja obwinionego nie odnosiła się jednak do zarzucanego czynu, a raczej miała na celu wykazanie niezasadności działań Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE], które były przedmiotem zażalenia z dnia 19.02.2016 r.

Dowód:

- pismo z dnia 03.06.2016 r. wraz z załącznikami i potwierdzeniem odbioru (k. 22-23)
- wyjaśnienia obwinionego z dnia 21.06.2016r z załącznikami (k. 24-30)

Obwiniony radca prawny [REDAKTOWANE] nie stawił się na rozprawie w dniu 24.08.2016 r., mimo prawidłowego zawiadomienia. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANE] na podstawie art. 376 § 2 kpk przeprowadził rozprawę pod nieobecność obwinionego. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podtrzymał wniosek o ukaranie wnioskuje o wymierzenie obwinionemu kary nagany.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (zwany dalej OSD) zważył co następuje:

Wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zasługuje na uwzględnienie. Uznając radcę prawnego [REDAKTOWANE] winnym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że przeprowadzone postępowanie dowodowe nie nasuwa żadnych wątpliwości, że zarzucany czyn wyczerpuje znamiona naruszenia art. art. 6, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 i 3, art. 38 ust. 1, 4, 5, 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2016 r. poz. 233 ze zm.) poprzez zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego oraz naruszenie zasad etyki radcy prawnego.

Wymierzając karę dyscyplinarną upomnienia OSD miał na uwadze następujące okoliczności:

Radca prawny [REDAKTOWANE] będąc pełnomocnikiem z wyboru [REDAKTOWANE], w piśmie procesowym z dn. 19.02.2016 r. (zażaleniu) kierowanym do Sądu Okręgowego [REDAKTOWANE] użył sformułowania „szanowna Pani sędzino – należy zapoznać się z wykładnią” oraz określił Sąd Apelacyjny [REDAKTOWANE] „sądem niskiej instancji”, co godzi w autorytet wymiaru sprawiedliwości. Sformułowania użyte przez obwinionego w zażaleniu z dnia 19.02.2016 r. stanowią przewinienie dyscyplinarne, gdyż naruszają powołane wyżej przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Przedstawiając swoje stanowisko w odniesieniu do postawionych zarzutów, obwiniony radca prawny [REDAKTOWANE] nie odniósł się do zarzucanego mu czynu, lecz starał się wykazać niezasadność działań Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE], które były przedmiotem zażalenia z dnia 19.02.2016 r. Należy podnieść, że Sąd Dyscyplinarny nie jest organem właściwym do oceny działań bądź zaniechań sądów, w tym badania zasadności czynności procesowych podejmowanych przez sądy powszechne. Zasadność tych czynności, w tym zawieszanie postępowania czy zwracanie pozwu, są czynnościami, które podlegają merytorycznej ocenie instancyjnej zgodnie z procedurami wynikającymi z przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.

Natomiast określenie Sądu Apelacyjnego [REDAKTOWANE] „sądem niskiej instancji” miało, w ocenie OSD, na celu podważenie autorytetu tego sądu. Nie można przyznać racji obwinionemu, że wynikało to z „faktycznej lokalizacji tego sądu w systemie organizacyjnym sądów”, skoro w istocie, mając na uwadze obowiązujące przepisy, Sądy Apelacyjne są sądami najwyższej instancji w systemie sądów powszechnych. Stojący ponad nimi Sąd Najwyższy nie sprawuje kontroli instancyjnej, ale co do zasady rozpoznaje nadzwyczajne środki zaskarżenia, jedynie w wyjątkowych sytuacjach pełniąc rolę sądu II instancji.

Także sformułowanie „szanowna Pani sędzino – należy zapoznać się z wykładnią” stanowi rażące wręcz naruszenie godności zawodowej i podważa zaufanie do zawodu radcy

prawnego (art. 11 ust. 1-2) KERP. Tego typu wyrażenia, formułowane przez profesjonalnego pełnomocnika, sugerują brak kompetencji i wiedzy Sądu orzekającego, a zatem wprost zmierzają do podważenia jego autorytetu. Należy podnieść, że zgodnie z przepisami k.p.c. orzeczenia wydawane są przez sądy, a nie przez sędziów, a określenie „sędzina” jest określeniem pejoratywnym.

Tego typu sformułowania są nieakceptowalne w pismach sporządzanych przez radcę prawnego, który zgodnie z art. 12 ust. 3 KERP zobowiązany jest zachować umiar i takt w swoich wypowiedziach oraz powściągliwość w okazywaniu osobistego stosunku do m.in. sądu. Podobnie zgodnie z przepisami art. 38 KERP, radca prawny nie może przekraczać granic wolności słowa i pisma określonych przepisami prawa ani rzeczową potrzebą (ust. 1), odpowiada za formę i treść sporządzanych przez siebie pism procesowych (ust. 4), powinien w swych wystąpieniach zachować umiar i takt (ust. 5) oraz powinien unikać publicznego okazywania swego osobistego stosunku do uczestników postępowania.

Wyrażenia zawarte w piśmie z dnia 19.02.2016 r., a *de facto* całe przedmiotowe pismo, podważają autorytet wymiaru sprawiedliwości, zwłaszcza w oczach mocodawcy obwinionego. Stanowią one naruszenie przepisów KERP zobowiązujących radcę prawnego do zachowania taktu i umiaru oraz wykraczają rażąco poza granice wolności słowa i pisma. Pismo z wyjaśnieniami skierowanymi do Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 09.06.2016 r. dodatkowo potwierdza winę obwinionego, który do sprawy podchodzi w sposób lekceważący, nie wyrażając żadnej skruchy z powodu zaistniałej sytuacji i nie zauważając, że takie działania pojedynczych radców prawnych negatywnie wpływają na postrzeganie wszystkich radców prawnych, a zatem podważają zaufanie do zawodu radcy prawnego (art. 11 KERP).

Postępowanie w niniejszej sprawie wykazało, że obwiniony jest winien zarzucanego mu czynu i dlatego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na podstawie art.65 ust.1 pkt. 1 ustawy o radcach prawnych wymierzył mu karę upomnienia.

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Orzeczenie nie jest prawomocne.

Od niniejszego orzeczenia służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie za pośrednictwem OSD [REDAKTED] w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem.

Stalante Wator Andrzej Okul

Luiza Anna S. [REDAKTED]